

1

BOBRZYCA BOŻENA: Okropne! W Poziomkowym Lesie od dawna nie było tak złej pogody.

NARRATOR/KA: Westchnęła ze smutkiem Bobrzyca Bożena. Od dwóch tygodni niebo było zakryte przez burzowe chmury, deszcz nie przestawał padać, a ziemia robiła się coraz bardziej błotnista.

BOBRZYCA BOŻENA: Czegoś takiego jeszcze nie widziałam!

NARRATOR/KA: Lata temu Bobrzyca zbudowała tu swój dom – żeremie z roślin, mułu i gałęzi drzew. Bardzo kochała swoją chatkę. Zwłaszcza wschody słońca budzące ją co rano. A także szumiącą rzekę, tulącą ją do snu.

BOBRZYCA BOŻENA: Od kiedy mocno pada deszcz, codziennie wstaję i zasypiam przy głośnych dźwiękach spadających kropli. W ogóle nie mogę się wyspać!

NARRATOR/KA: Mrukniętą zasmucona Bobrzyca.

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

Autorka: Julia Orłowska, Wsparcie merytoryczne: Kalina Kabat; Ilustracje: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

2

NARRATOR/KA: Nic nie zapowiadało jednak, że pewnego dnia obudzi ją...

DESZCZ: Kap. Kap. Kap.

NARRATOR/KA: Pierwsze zimne krople spadły na nosek Bożeny.

DESZCZ: Kap. Kap. Kap.

NARRATOR/KA: Kolejne krople wody spadały na jej futro.

DESZCZ: Kap. Kap. Kap. Kap. Kap. Kap.

BOBRZYCA BOŻENA: Co się dzieje?

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

Autorka: Julia Orłowska, Wsparcie merytoryczne: Kalina Kabat; Ilustracje: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

3

NARRATOR/KA: Krople spadały coraz szybciej, zamieniając się najpierw w mały strumyczek, a po chwili w wiele strumyczków wpadających do domku Bożeny drzwiami i oknami.

BOBRZYCA BOŻENA: O nie! Zalewa moją chatkę!

NARRATOR/KA: Poziom wody w rzece podniósł się tak szybko, że woda przedostała się do chatki. Nurt niszczył domek Bobrzycy, porywając gałęzie i rośliny z żeremia. W dodatku woda przemoczyła jej całe zapasy jedzenia na zimę!

BOBRZYCA BOŻENA: Powódź! To powódź w Poziomkowym Lesie!

NARRATOR/KA: Krzyknęła przestraszona Bobrzyca. Zanurzona po grzbiet w wodzie próbowała ocalić swój domek i swoje rzeczy. Niestety, jej trud poszedł na marne, ponieważ poziom wody bardzo szybko się podnosił.

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

Autorka: Julia Orłowska, Wsparcie merytoryczne: Kalina Kabat; Ilustracje: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

4

WIEWIÓRKA WIOLA: Pomocy, pomocy!

RODZINA ŻUKÓW: Niech ktoś nam pomoże!

NARRATOR/KA: Usłyszała Bobrzyca Bożena i wyrzała przez okno.

BOBRZYCA BOŻENA: O nie! To Wiewiórka Wiola i rodzina Żuków. Przez powódź utknęli na drzewie!

NARRATOR/KA: W tym samym czasie, jakby znikąd, przy oknie Bobrzycy pojawił się Wróbel Wojtek.

WRÓBEL WOJTEK: Bożenko! Musisz opuścić swój dom! Tu jest niebezpiecznie. A w dodatku część zwierząt nie umie ani latać, ani pływać. Bez naszej pomocy nie przetrwają powodzi!

NARRATOR/KA: Widząc, że lada moment cała jej chatka zostanie porwana przez nurt rzeki, serce Bożeny ścisnęło z żalu. Choć trudno było się jej pogodzić ze stratą, wiedziała, że muszą uciekać.

BOBRZYCA BOŻENA: Nie ma na co czekać. Zabierz ze sobą Rodzinę Żuków, a ja wezmę na grzbiet Wiewiórkę Wiolę!

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

Autorka: Julia Orłowska, Wsparcie merytoryczne: Kalina Kabat; Ilustracje: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

5

NARRATOR/KA: Bobrzyca i Wróbel pomogli swoim sąsiadom, po czym ruszyli w poszukiwaniu bezpiecznego miejsca, z dala od powodzi. Ucieczka była niebezpieczna i trwała bardzo długo. Rwący nurt rzeki i pływające w niej kawałki domów, dobytek zwierząt i śmieci bardzo utrudniały podróż. Jednak w pewnym momencie Wróbel Wojtek krzyknął:

WRÓBEL WOJTEK: Widzę Leśniczówkę na skraju lasu! Trafiają tam zwierzęta, które nie mogą żyć w naturze przez katastrofy lub działania człowieka. Możemy się tam schronić!

NARRATOR/KA: Mieszkańcy i mieszkanki Poziomkowego Lasu w końcu doczłapali się na miejsce.

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

Autorka: Julia Orłowska, Wsparcie merytoryczne: Kalina Kabat; Ilustracje: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

6

WIEWIÓRKA WIOLA: O raju! Jak tu dużo zwierząt z okolicy.

BOBRZYCA BOŻENA: Uff! Strasznie zmęczyła mnie ta podróż. Bardzo potrzebuję odpoczynku.

NARRATOR/KA: Nie tylko Bożena ledwo trzymała się na łapkach. Wojtkowi też skrzydła opadały ze zmęczenia. Wszyscy wyglądali na bardzo wycieńczonych drogą, którą musieli przebyć. Bożena usiadła, aby odpocząć, a wtedy niespodziewanie...

BÓBR BOGDAN: Cześć. Pierwszy raz tutaj? Nazywam się Bogdan.

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

Autorka: Julia Orłowska, Wsparcie merytoryczne: Kalina Kabat; Ilustracje: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

7

NARRATOR/KA: Do Bobrzyca Bożeny przysiadł się inny Bóbr. Miał złamaną łapkę. Widząc, że Bobrzyca Bożena jest smutna, uśmiechnął się do niej ciepło. Szybko polubili swoje towarzystwo i rozmawiali ze sobą przez wiele godzin, czekając, aż minie powódź w Poziomkowym Lesie.

BOBRZYCA BOŻENA: Jak trafiłeś do Leśniczówki?

BÓBR BOGDAN: Mieszkam w Świerkowym Lesie. Regularnie jednak przeganiali mnie rolnicy z okolicznej wsi, którzy bardzo nie lubią bobrów i psują nam żeremia. Tym razem postanowili wybudować tamę w miejscu mojego domku. Mieszkam w Leśniczówce już od trzech miesięcy!

BOBRZYCA BOŻENA: To straszne! Słyszałam wiele opowieści o ludziach niszczących lasy, jednak nigdy nie spotkałam kogoś, kto musiał to przeżyć na własnym futerku.

BÓBR BOGDAN: Niestety, w trakcie ucieczki złamałem przednią łapkę i już nie jestem w stanie sam postawić nowego żeremia.

BOBRZYCA BOŻENA: U nas nie ma ludzi, a powódź minie. Jeśli nie masz gdzie się podziać, możemy wspólnie zbudować nowe żeremie!

NARRATOR/KA: I tak rozpoczęła się znajomość, którą Bóbr Bogdan i Bobrzyca Bożena bardzo sobie cenili.

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

Autorka: Julia Orłowska, Wsparcie merytoryczne: Kalina Kabat; Ilustracje: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

8

NARRATOR/KA: Dużo czasu minęło, nim powódź się skończyła. Pewnego dnia jednak Wróbel Wojtek poleciał rozejrzeć się po okolicy, a gdy wrócił, powiedział:

WRÓBEL WOJTEK: Powódź dobiegła końca! Możemy wracać do naszych dziupli, żeremi i norek.

NARRATOR/KA: Nie wszystkie zwierzęta wróciły jednak do Poziomkowego Lasu, część wyruszyła dalej w poszukiwaniu bezpiecznego schronienia. Inne z kolei, jak Bóbr Bogdan, właśnie w Poziomkowym Lesie odnalazły swój nowy dom.

TATA ŻUK: No, to teraz musimy zacząć naprawiać szkody!

MAMA ŻUK: Sprzątać, suszyć trawę, budować nowe chatki. Dużo pracy jeszcze przed nami!

WIEWIÓRKA WIOLA: Skorzystajmy z pomocy zwierząt z innych lasów!

WRÓBEL WOJTEK: Musimy odbudować nie tylko to, co straciliśmy, ale także zrobić to tak, by nasz dom był bezpieczny i w przyszłości przygotowany na powódź czy inne katastrofy!

NARRATOR/KA: Niektóre zwierzęta wiele straciły, ale też wiele zyskały. Na miejscu starego domu Bożeny powstało nowe żeremie. Nie było tak piękne i wielkie jak poprzednie, ale Bożena cieszyła się, że nie będzie w nim sama. Zamieszkali wspólnie z Bobrem Bogdanem i od tej pory razem mierzyli się z wyzwaniami, które spotykały ich w Poziomkowym Lesie.

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

Autorka: Julia Orłowska, Wsparcie merytoryczne: Kalina Kabat; Ilustracje: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

BOBRZYCA BOŻENA I POWÓDŹ W POZIOMKOWYM LESIE

AUTORKA: Julia Orłowska

WSPARCIE MERYTORYCZNE: Kalina Kabat

ILUSTRACJE: Kasia Piątek, kasiapiatek.pl

Materiał edukacyjny Polskiej Akcji Humanitarnej, 2023 r.
Projekt realizowany dzięki wsparciu CARE International in Poland

